טלוויזיה

צל"ש

לשדרן **חיים יבין** ששב בשבועות ה־אחרונים להגיש את מהדורות מבט ואף תכנית של מוקד על גבי המסך הקטן. אין ספק כי אופן ההגשה של יבין השתכלל

שדרן יבין
מבט חדש

מאוד בתקופת שהותו בארצות־הברית ו־מהדורות מבט אותן הוא מגיש הופכות לחוויה בכל מה שנוגע לאופן ההגשה ה־תרבותי, המקצועי, המדוד והמבוקר שלו.

מאחרי המסך

עברון יחלף בלונדון

ההפיכה אותה ערך מנהל מחלקת החד־שות בטלוויזיה **דן שילון** נמצאת כפי הנראה רק בשלביה הראשונים. למרות קביעותיו הפסקניות של שילון באיוש המישרות והתפקידים השונים במחלקה, ישנן שמועות עקשניות כי הוא עומד להחל־ליף את העורך והמגיש החדש של השבוע **רם עברון**.

לדעת רבים בטלוויזיה לא הצליח עברון להעלות את רמת השבוע מהתחתית בה שקע מגזין חדשות זה בחודשים האחרו־נים. השמועה אומרת כי מי שיחליף את עברון יהיה **ירון לונדון**. עברון ולונדון התחרו על התפקיד לפני הריאורגניזציה במחלקת החדשות, שילון ביכר אחרי הת־לבטויות רבות את עברון ונראה כי עתה חזר בו. עברון ימשיך להיות האחראי על דסק התרבות והאמנות ולונדון ימשיך ב־טנדו בנוסף לעריכת השבוע.

צדוק נגד ידלין

שני שרים נאבקים על קבלת ירושתו

מועמדת זמורה
ממוסיקה להנהלה

סידרת הגובים

למרות שתפקידו של סמנכ"ל רשות השידור **אהרן מיטל** הוא מינהלי בלבד, הפיק מיטל בחודשים האחרונים את אחת מסדרות המתח המעניינות ביותר בט־לוויזיה וברדיו.

מיטל הסובל באופן מתמיד משביתות, איומי שביתות וסנקציות על רקע של דרישות שכר, מכל קבוצת עובדים בר־שות, החליט להתלבש על נושא גביית אגרת הרדיו והטלוויזיה ולשפר את תק־ציבו במיליוני לירות.

כדי לייעל את הגביה של האגרות לקח מיטל תחת חסותו את מחלקת הגביה של רשות השידור שבראשה עומד **שמואל בושם**.

הרשות גובה שלושה סוגי אגרות. אגרת רדיו בגובה של 47.5 לירות, אגרת רדיו של מכונית בגובה של 40 לירות ואגרת טלוויזיה בגובה של 133.5 לירות.

צוותי מחלקת הגביה של הרשות סור־קים את הדירות, מגלים את אלה שלא שילמו את אגרת הטלוויזיה, ומגישים להם חשבון. במידה וחשבון זה אינו משו־לם, מעבירה הרשות את הטיפול לידי חברה קבלנית, המוסרת אישית לבעל המקלט חשבון נוסף עליו תוחתם המז־הירה אותו בפני עיקול.

כדי למנוע טרדות רבות, אין הרשות מעקלת את המקלט עצמו. בלשי החברה הקבלנית מגלים את מקום עבודתו של בעל המקלט והעיקול נעשה על מש־כורתו.

הלישכה המרכזית לסטטיסטיקה קבעה כי בארץ נמצאים 520 אלף מקלטי טל־וויזיה. בושם טוען כי בעקבות בדיקות מידגמיות שערכו אנשיו הם הגיעו לכמות של 650 אלף מקלטים.

400 אלף בעלי טלוויזיות מגלים חוש אזרחי למופת או מושפעים מסרטוני ה־„חצי השני" ומשלמים את האגרה מבלי שיהיה צורך לנקוט נגדם באמצעים. 100 אלף נוספים משולמים על־ידי מוסדות שונים. משרד הביטחון משלם עבור נכי צה"ל, משרד הסעד עבור נתמכי סעד וחברות שונות משלמות את האגרה כתו־ספת למשכורת עובדיהם.

150 אלף הסרבנים פרושם לגבי רשות השידור 27 מיליון לירות אבודות (מתוך תקציב כללי של כ־120 מיליון), וסביבם מתרכזת מערכת הבלשות המסועפת. ב־ימים אלה מתרכזים אנשי מחלקת הגביה בשלוש ערים. חיפה, הרצליה ולוד. כשהם נעזרים ברישומי משרד הפנים, בנתוני מחשב ובמפות מפורטות של הערים, סור־קים 17 הצוותים כל בית, כשהם מבקשים להיכנס ולראות אם יש מקלט טלוויזיה בדירה.

לעיתים הם ניתקלים בתגובות מנומ־סות, פעמים רבות בתגובות מאיימות ובטריקת דלת. במקרה אחד בלבד, בנווה מונוסון ליד לוד, החליטה מחלקת הגביה לוותר על האגרה בגלל איומיו של בעל המקלט לעשות שפטים בבלשי הרשות.

לאחר שיסיימו את סריקת חיפה, הר־צליה ולוד, יתארגנו הבלשים של מיטל להתלבש על ירושלים, ראשון־לציון ובת־ים. את העיר הגדולה תל־אביב הם מש־אירים לסוף. בעלי המקלטים בתל־אביב יכולים לצפות בטלוויזיה ללא תשלום עוד לפחות שנה תמימה.

לגבי אגרת הרדיו יוצאת רשות השי־דור בהנחה כי בכל אחד מ־850 אלף בתי האב בישראל יש מקלט רדיו. עד היום הודיעו כ־20 איש בלבד כי אין בביתם רדיו וכי אינם מתכוונים לשלם אגרה זו.

בעוד שלגבי רדיו מסתפקת הרשות ב־תשלום אגרה אחת, אפילו אם יש בבית יותר ממקלט אחד, הרי שתשלום האגרה לגבי טלוויזיה הוא לפי מספר המסכים. כך קרה שבעל מלון דיפלומט בירושלים **חיים שיף**, אשר בכל אחד ממאות חדרי מלונו יש מקלט טלוויזיה, נדרש לשלם סכום עגק וסירב. המחלקה המישפטית של הרשות הגיעה למסקנה כי יהיה קושי רב להטיל עיקול על רכושו של שיף והוחלט להתחכם לו. עובדי הרשות הנז־קקים ללינה בירושלים נשלחים למלון דיפלומט, הרשות אינה משלמת למלון את דמי הלינה ומכסה כך את החוב.

לעומת שיף היה ח"כ ד"ר **יוחנן בדר** בין הבודדים שהצהירו כי יש להם שני מקלטי טלוויזיה בבית ושילמו בהתאם את האגרה.

האגרה עבור מקלט הרדיו במכונית הפכה לסיפור בלשי במחלקת הגביה. לדעת הרשות ישנם 210 אלף מקלטי רדיו במכו־ניות, אולם רק 140 אלף בעלי מקלטים

סמנכ"ל מיטל
עיקולים

שילמו את האגרה. החוק אינו מאפשר לבוחני משרד הרשוי שלא להעביר מבחן שנתי מכונית אם בעליה לא שילם את אגרת הרדיו במכוניתו.

לשם כך הפעילה הרשות ניידת מיו־חדת בה ספרים עבי כרס בהם רישומי משרד התחבורה לגבי בעלות על רכב. הניידת עוברת ברחובות ובמגרשי התניה ומפעיליה עוצרים ליד כל מכונית הנושאת אנטנה ובודקים ברישומיהם אם אגרת הרדיו שלה שולמה. אם מסתבר להם כי בעל המכונית לא שילם, הם עורכים לו במקום חשבון ומדביקים אותו תחת מגב החלון הקידמי.

הצלחת ניידת האגרה היא בלתי רגילה. למעלה מ־60 אחוז ממקבלי רפורט־החשבון ממהרים עוד באותו יום ומשלמים את חובם.

מיטל מקווה כי סידרת המתח הפרטית אותה הוא מציג בפני בעלי המקלטים תכניס לקופת רשות השידור למעלה מ־20 מיליון לירות נוספות השנה, סכום אשר יקל על ביצוע התשלומים הצולעים של רשות השידור.

של שר ההסברה לשעבר **אהרון** („אהר־לה") **יריב** כממונה על ביצוע חוק רשות השידור.

הממונה הנוכחי הוא ראש הממשלה, שר ההסברה ושר התיקשורת **יצחק רבין** אשר שוקל באם למסור את האחריות על חוק ביצוע רשות השידור לשר המישפ־טים **חיים צדוק** או לשר החינוך וה־תרבות **אהרון ידלין**.

הנהלת רשות השידור מעוניינת שצדוק יקבל את המינוי וטוענת כי מינוי שר חזק יחזק את הרשות כולה. מנכ"ל הרשות **יצחק ליבני** תומך דווקא במועמדותו של ידלין בטענה ש„ידלין יהיה נוח יותר". נימוק נוסף לטובת ידלין הוא שלפני ש־הוקם משרד ההסברה היה ביצוע חוק רשות השידור מופקד בידי שר החינוך הקודם **יגאל אלון**.

משרוקית בקונצרט

מבצע מיוחד של **אסתר סופר** עומד להיות אחת ההפקות העצמיות המוצלחות ביותר של הטלוויזיה. לקראת פורים איר־גנה סופר קונצרט פורימי מיוחד לנוער בו השתלבו נגני התיזמורת הסימפונית של רשות השידור עם נערים ונערות בגילאי 12—8 אשר הקימו רעש רב אך מתוכנן בעזרת כלי הקשה שונים.

בחלק הראשון של הקונצרט אשר ישו־דר ביום רביעי בשעה 5.30 אחר הצהריים ניצח **מנדי רודן** על התיזמורת שניגנה את קרנבל החיות של **סן סאן**, כשאסתר סופר עצמה קוראה חרוזים שנכתבו במיו־חד לערב זה על ידי **אחוד מנור**.

לחלק השני הצטרפו לתיזמורת שמונה ילדים מכישרי תופים, מצלתיים ומשולשים, נושפי חלילים, חצוצרות ומשרוקיות ויחד ביצעו את סימפוניית הצעצועים של **לי־ופולד מוצארט**.

בעקבות הצלחת הפקה זו של סופר, שוקלים עתה בטלוויזיה עריכת קונצרטים נוספים לנוער ובשיתופו אשר יוקרנו ב־מיסגרת שידורי אחר הצהריים.

אייבנהו יורד

את הסידרה אייבנהו עומדת להחליף בקרוב סידרה חדשה מתוצרת צרפת, בה 10 סרטים על מלחינים ומנגינותיהם.

החל מה־14 למרץ תוקרן מידי יום שלי־שי בשעה שלוש אחר הצהריים אפיזודה בת 25 דקות בה תוקרנה ביוגרפיות של מלחינים ידועים כשאת יצירותיהם מנגנות תיזמורות מהטובות בעולם.

הסידרה זכתה להצלחה רבה בשידורים לילדים ולנוער באירופה, ואם תזכה להצ־לחה דומה בארץ, תרכוש הטלוויזיה סד־רות נוספות הנושאות אופי דומה.

שוב מפטפטים על הנילוס

לאלה שהחמיצו לפני חודשים מספר את סירטו המעולה של הסופר המיצרי **נגיב מחפוז** פיטפוטים על הנילוס, תהיה הז־דמנות חוזרת לחזות בסרט ערבי זה ביום הששי הקרוב (28.2) ב־5.30 אחר־הצהרים.

מחפוז הידוע בביקורת החריפה אותה הוא מותח על החברה המצרית מתאר ב־צבעים קודרים את הצמרת האינטלקטוא־לית והפקידותית במצריים שלאחרי מל־חמת ששת הימים.

גיבור עלילת הסרט הוא עובד מדינה בשם **אנים** אשר ברגעים המעטים בהם אין הוא תחת השפעת החשיש הוא מב־חין בשחיתויות ועוולות רבים. לצד אניס בנה מחפוז, בעזרת השחקנים **אח־מד ראמזי, מאגדה אל־חטיב** ו**עמ־אד חמדי** גלריה של דמויות אופייניות ביניהן שחקן קולנוע ריקבי **ראגב אל־קאדי**, עורך עיתון מושחת **חאלד סייד**, סופר מפורסם וחסר ערך **חאלד עזוז** ועורך־דין קריריסט **מוסטפה ראשד**.

אל חבורה זו נקלעת עיתונאית צעירה **סמאחה**, המנסה לגער אותה מהסמים ומהאדישות ללא הצלחה רבה. רק לקראת סוף הסרט בעזרת חורבות ערי תעלת סואץ ההרוסות ממלחמת ההתשה מתפכח אניס וכשהוא מוחה, בדרכו שלו על הת־דרדרות החברה המיצרית הוא מוקע כ־משוגע.

על הגל

זמירות סביב חפקיד המנהל

נראה כי מנכ"ל רשות השידור **יצחק ליבני** הכריע סופית בעניין מינוי מנהל לרדיו במקום **משה חובב** אשר פרש מהרדיו והפך להיות מנהלה של חברת שירותי פירסומת בשידור.

בניגוד לדעתם של אנשי החדשות וה־אקטואליה ברדיו החליט ליבני על מינויה של **מיכל זמורה**, מנהלת חטיבת המוסי־קה של הרדיו. טענת מתנגדי מינויה של זמורה היא כי אין היא מבינה כלל בעי־נייני חדשות ותוכניות אקטואליה שדורי־קא עליהן מושם עתה הדגש ברדיו.

זמורה, רעייתו של השופט העליון **חיים כהן**, היא אישיות אהודה על אנשי ה־רדיו ומעובדותיו הוותיקות. היא אף מילאה מספר פעמים את מקומו של חובב כמנהלת הרדיו בעת שהוא נסע לחו"ל.

על המישרה התחרו מיספר מועמדים, אשר כל אחד מהם, כולל זמורה עצמה, טענו כי אין הם רוצים בתפקיד.

אחד המועמדים הריאליים היה מפקד גלי צה"ל **מרדכי** („מוטקה") **נאור**. ליבני נתן לנאור להבין כי יתמוך במוע־מדותו אולם כשהנושא הפך להיות אק־טואלי, שכח ליבני את רמזיו ותמך ב־זמורה.

מועמד אחר, אשר נראה מתאים לתפ־קיד הוא איש הרדיו הוותיק **גדעון לב־ארי**. ללב־ארי היו דרישות מסויימות ב־עיקר בנוגע להתערבות מנכ"ל הרשות בעבודת מנהל הרדיו אשר עוררו את התנגדות ליבני וגרמו להורדת שמו של לב־ארי ממצבת המועמדים. שם נוסף ש־הוזכר היה מנהלה לשעבר של מחלקת החדשות בטלוויזיה **צבי גיל**, אולם נראה כי מועמדותו של גיל נידחתה על הסף.